

Predica de la Krefeld

Duminică, 3 iunie 2012, ora 10⁰⁰

Ewald Frank

[Alfred Borg: Doresc să citesc un Cuvânt din Evanghelia lui Ioan. Ioan 14.1-3: *„Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”*. Ce promisiune minunată din gura Domnului nostru. *„Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine”*. Noi ne-am pus încrederea și speranța în harul lui Dumnezeu care ne-a fost dat în descoperirea lui Isus Hristos. *„În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc”*. Laudă și mulțumiri. *„Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce...”*. Frați și surori, s-a apropiat foarte mult ceasul. Fratele Branham a spus deseori în predicile lui că noi trăim la umbra venirii Sale. Și aceasta a fost acum 50 de ani. Noi trăim, cu adevărat, în ultimele minute ale vremii harului. Domnul va veni iarăși, pentru ca acolo unde este El să putem fi și noi. Nu este aceasta o promisiune? Laudă și mulțumiri. Este o promisiune minunată. Acum ne ridicăm și-l rogem pe fratele Schmidt să vină și să se roage cu noi. (...)]

Bun venit tuturor, în scumpul Nume al Domnului! Voi observați că vocea mea este slabă, dar Cuvântul Domnului rămâne același și va împlini scopul pentru care a fost trimis. Astăzi doresc să spun un bun venit tuturor celor care s-au adunat în acest loc, tuturor prietenilor noștri din Finlanda, Suedia, Danemarca, din Estul și Vestul Europei, chiar până în România și Ungaria, până în Palermo, Italia, Franța și din toate țările vecine. Domnul Dumnezeu să-Și atingă ținta Lui cu noi toți și în acest sfârșit de săptămână. Cuvântul Lui poate și va împlini scopul pentru care El l-a trimis.

Saluturi [...]

Aici este un frate care vine de Guadeloupe, care dorește să transmită saluturi în mod personal. Este în mijlocul nostru? Vino acum și transmite salutul. După aceea îl vom chema și pe fratele nostru din România, să ne salute și el. Este aici fratele Florin? El ne va saluta.

[Fratele Charl: Eu vă salut pe toți în Numele Domnului Isus Hristos. Vă transmit salaturile din partea bisericii din Guadeloupe. Domnul să vă binecuvânteze!]

Unde este fratele Florin? El aduce salutări din România. [Fratele Florin: Vă salut în Numele Domnului Isus! Vreau să citesc un singur cuvânt din Scriptură pe care îl am pe inimă, din Evrei cap. 10; să-l luăm în inima noastră și El să ne binecuvânteze. Evrei 10.35-39: „*Să nu vă părăsiți, dar, încrederea voastră pe care o așteaptă o mare răsplătire! Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit. «Încă puțină, foarte puțină vreme», și «Cel ce vine va veni și nu va zăbovi.» Și cel neprihănit va trăi prin credință; dar, dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el. Noi însă nu suntem din aceia care dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia care au credință pentru mântuirea sufletului*”.]

Acestea n-au fost doar salutări din România, ci au fost salutări din partea Domnului.

Din nou vă spun un bun venit tuturor! Și Cuvântul lui Dumnezeu să împlinească în noi toți scopul pentru care a fost trimis. M-am gândit la însărcinarea primită de fratele Branham, și anume că: „mesajul care i-a fost încredințat lui va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Fratele Borg a reamintit deja că 50 de ani au venit și au trecut. Dumnezeu a luat pe mesagerul Său, dar mesajul ne-a rămas. Eu a trebuit să mă gândesc: când el a văzut acel lan de grâu galben ca aurul și a spus că „adevărații credincioși sunt acest grâu minunat și ei trebuie să se coacă în soarele arzător, trebuie să ajungă la maturitate”, și după aceea a zis: „apoi va veni și combina și secerișul va avea loc”.

Eu zâmbesc puțin, dar după aceea a urmat o zi pe care Domnul a făcut-o, când fratele Frank a fost luat din trup. Și el a văzut acel imens lan de grâu galben auriu. Toate spicele de grâu erau albe, aplecate și puțin arse de arșița soarelui și erau complet coapte. Apoi m-am uitat la stânga mea; acolo era o combină nou nouță și după aceea am auzit glasul Domnului: „slujitorul Meu, această combină este pentru tine”. Voi toți cunoașteți această mărturie. După aceea eu m-am urcat pe această combină și am început secerișul. Apoi a urmat și ultima parcelă. După aceea totul s-a întunecat foarte tare, a început să tune și să fulgere și eu m-am speriat. Dar recolta a fost deja adunată. Puteți să vă închipuiți ce a însemnat aceasta pentru mine.

Dumnezeu a deschis ușile până la marginile pământului și a dăruit har pentru toate călătoriile mele. Și trebuie spus încă o dată: fratele Branham a vorbit despre cele șapte călătorii misionare pe care le-a făcut în toată lumea. Într-adevăr el a vizitat 14 țări și a predicat în 10 țări. În Anglia, el a făcut

doar o vizită, a vizitat doar un cimitir; a vizitat mormântul lui Alexander Dowie care a fost un mare predicator al trezirii; a vizitat mormântul lui John Wesley, unde a fost fotografiat, a fost și în Paris unde a vizitat, scurt, orașul. A fost și în Roma; într-o miercuri, după amiaza, urma să aibă loc o audiență la papă. Van Lomberg i-a aranjat această întâlnire și i-a spus: „trebuie să faci aceasta și aceea...”. Atunci fratele Branham i-a spus: „așa ceva eu nu voi face niciodată”, și nu s-a mai dus acolo. A mai fost și în orașul Cairo. Inima lui ardea pentru Israel, dar Domnul i-a spus: „ceasul pentru Israel încă nu a sosit”.

Dacă mă gândesc la toate aceste lucruri, cum Dumnezeu a îndrumat și călăuzit, din prima zi, din august 1955 și după aceea toți anii care au urmat, am avut o parte directă în vestire. Fiecare cuvânt pe care l-a vestit acest bărbat al lui Dumnezeu, ne-a fost trimis și descoperit tuturor. Nici măcar o singură dată noi n-am răstălmăcit ceva. Și eu o spun spre slava lui Dumnezeu: nici o singură dată noi n-am înțeles greșit ceea ce ne-a spus Dumnezeu.

Este scris de trei ori, că după ce Domnul a vorbit în pilde, El a întrebat: „*Ați înțeles voi toate aceste lucruri?*” Așa cum am subliniat ieri deja, în Vechiul Testament nu era vorba ca să se aducă doar niște jertfe undeva, ci important era ca aceste jertfe să fie aduse în prezența lui Dumnezeu, conform vocii lui Dumnezeu, la ușa Cortului întâlnirii. Fratele Alfred Borg a amintit deja despre descoperirea lui Isus Hristos.

Dacă astăzi mergeți, de la o confesiune la alta, de la o religie la alta și pomeniți ceva despre descoperirea lui Isus Hristos, oamenii nu pot să facă absolut nimic cu aceasta; ei nu știu despre ce vorbim. Pentru noi a devenit ceva prețios, pentru noi înseamnă totul. Noi am putut să intrăm în Sfânta Sfintelor, în Locul Preasfânt, ca să auzim cuvintele dumnezeiești ale descoperirii și să le și înțelegem. Am vrut să spun că acesta este un har mare, dar spun că acesta este harul cel mai mare care există pe pământ, ca să avem parte de ceea ce face Dumnezeu chiar acum. Am spus-o, aceasta este ultima etapă înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Și Cuvântul Domnului, așa cum a fost vestit la început, așa trebuie să fie vestit și acum, la sfârșit.

Noi o vom spune de repetate ori: cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Și cine este născut din Dumnezeu, acela este născut din Cuvântul și din Duhul adevărului și nu va accepta niciun fel răstălmăcire, nicio minciună, ci va fi sfințit în Cuvântul adevărului, deoarece fără sfințire nimeni nu-L va vedea pe Domnul.

Frați și surori, lucrul cel mai important constă în faptul că profeția biblică este astfel împărțită, încât nu este scris totul într-un capitol, nu este scris totul într-un singur proroc, ci totul este răspândit în toată Scriptura. Vă dau câteva exemple despre Domnul și Mântuitorul nostru.

Cu privire la El ca Împărat, în Zah. 9.9 este scris: *„Iată că Împăratul tău vine la tine;... călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe”*. În Matei 2.2, este scris: *„Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua la răsărit...”*. „Unde este El?” Și apoi au fost călăuziți în Betleem, unde s-a întâmplat. În Luca 1.33 este scris: *„Va împărăți peste casa lui Iacov în veci și Împărăția Lui nu va avea sfârșit”*.

Datorită acestei făgăduințe poporul Israel ar fi trebuit să primească totul: „acum El S-a născut” și „va începe să împărățească”. Dar El S-a născut ca mai întâi să-Și dea viața pentru noi, înainte ca El să împărățească, înainte ca noi să împărțim, ca împărați, împreună cu El. De aceea, în Apoc. 11.15 este scris: *„Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său...”*. Totul la timpul potrivit. În Ioan 18.37, Domnul nostru a zis: *„«Da», a răspuns Isus. «Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume..., ca să-Mi dau viața Mea...»”*. Totul se va împlini la timpul potrivit.

Harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit constă în faptul ca noi să înțelegem și să așezăm profeția biblică acolo unde aparține, chiar și pentru timpul sfârșitului. Așa cum am auzit deja în cuvântul de introducere, noi trăim într-o așteptare mare. Și eu, de asemenea, aștept revenirea Domnului nostru iubit în timpul nostru. Eu nu fac parte din rândul acelor care spun: „Domnul meu întârzie să vină”, ci fac parte din rândul acelor care cred și strigă din toată inima: „Când vedeți aceste lucruri întâmplându-se, ridicați-vă capetele căci răscumpărarea voastră este aproape”. Eu, de asemenea, fac parte din rândul acelor care cred ceea ce a spus Domnul nostru în Matei 24.14: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci („după aceea” – lb. germ.) va veni sfârșitul”*.

Această chemare care este dată acum este ultima chemare. Ferice de toți aceia care ascultă glasul Mirelui. Nu este glasul unui proroc, ci este glasul Mirelui care vorbește Miresei Sale. Și numai Mireasa are o legătură interioară cu Mirele. Astfel, numai cine face parte din Mireasă va asculta de glasul Mirelui. Așa cum este scris și în Matei 25: *„Iată vine mirele...!”*, nu Judecătorul, ci Mirele. Este în legătură cu Mireasa. În Apoc. 21.9 este scris: *„Vino să-ți arăt Mireasa, nevasta Mielului!”* În Apoc. 19.7b este scris: *„...soția Lui s-a pregătit”*.

Cui i-a fost dată promisiunea de a fi mireasă? Nu tuturor doamnelor dintr-o biserică oarecare sau dintr-o localitate oarecare. Nu! Ci Mirele dă făgăduința și Mireasa crede făgăduința, are loc logodna și are siguranța că și nunta va avea loc. Și în această legătură sunt unele înțelegeri greșite în legătură cu cele spuse de fratele Branham. El a zis: „acum Mireasa este unită cu Mirele cum se unește o soție cu soțul ei”. Și prin aceasta s-a ivit o învățătură că nunta are loc deja, aici pe pământ și că Ospățul de nuntă va avea loc în cer.

Spun aceasta cu o inimă zdrobită: eu nu pot să suport nici măcar una din răstălmăcirile acestea, nu pot să le suport. Pentru mine este foarte clar ce a vrut să spună fratele Branham: că acum are loc această unire în Duhul; că prin har, noi suntem uniți în interiorul nostru cu Cuvântul, cu toate făgăduințele, cu Mirele și în dragoste față de El vom ajunge la desăvârșire.

Dar dacă Sfânta Scriptură spune: „...*Mireasa Lui s-a pregătit*”, atunci poate să fie scris și „...*soția Lui s-a pregătit*”. Ambele sunt corecte: înainte de nuntă este *mireasă*, iar după nuntă este *soție*. Dar Mireasa este soția și soția este Mireasa. Nu contează ce fel de traducere este. Nu trebuie să faceți nicio problemă din denumirile acestea. Permiteți-mi să v-o spun foarte clar: Duhul Sfânt rezolvă toate problemele, El nu face nici măcar o singură problemă. Unii traducători ai Bibliei au tradus *soție* acolo unde alții au tradus *mireasă*. Atunci apare o problemă, fiindcă frații nu sunt călăuziți prin Duhul Sfânt în tot Adevărul. Ei trebuie să înțeleagă că aceea care mai întâi a fost *mireasa*, după nuntă devine *soția Mielului*. Noi suntem foarte mulțumitori pentru acest fapt.

Un al doilea punct este revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Ceea ce a făcut Dumnezeu într-un mod supranatural în slujba fratelui Branham nu a fost revenirea Domnului Isus Hristos, ci a fost prezența supranaturală a Domnului care S-a descoperit în stâlpul de foc și de nor. Când Domnul va reveni, El nu va veni în stâlpul de nor și stâlpul de foc, ci El va veni ca Acela înviat, ca Acela care a mers înaintea ucenicilor Săi până în Betania, Și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat; atunci El revine ca Acela înviat, ca Biruitorul de pe Golgota. Nu în stâlpul de foc, nu în stâlpul de nor, ci Acela după a Căruia asemănare vom fi transformați. Aleluia! Este atât de minunat dacă înțelegem lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu, dacă o putem așeza corect – și acesta este harul mare pe care ni l-a dat Domnul.

Neînțelegerea cea mai mare s-a făcut din 1 Tes. 4, în special de la vers. 15. Ei susțin că „Domnul a revenit deja”. Nu! Când El va reveni, atunci eu plec și nu voi mai rămâne nicio clipă pe acest pământ. La revenirea Domnului nostru, cei morți în Hristos vor învia, și noi care vom fi rămas în

viață vom fi schimbați. Vă rog frumos, nu spiritualizați aceasta! Ci să fiți pregătiți pentru ca atunci când se va întâmpla, noi să avem parte de aceasta. Acest eveniment este spiritualizat... Dar eu o spun încă o dată: Dumnezeu este numai în Cuvântul Lui și numai în împlinirea directă a ceea ce a făgăduit. Dușmanul este în fiecare răstălmăcire.

În mod deosebit, frații noștri care vorbesc limba engleză, să fie atenți la Psalmul 47.5. Aceleași cuvinte care sunt scrise în 1 Tes. 4.15, sunt scrise în Ps. 47, vers. 5; citesc: „*Dumnezeu Se suie cu un strigăt*” (versiunea King James). Aici, în Biblia engleză este scris cuvântul „shout”. Cuvântul „shout” („strigăt”) este o chemare poruncitoare. Domnul nostru nu S-a suit în cer plângând. Suferința și lacrimile au fost în Ghetsimani. Dar cu învierea a avut loc triumful dumnezeiesc, biruința asupra morții, iadului și Satanei. Și Domnul nostru S-a înălțat în cer cu un strigăt de biruință, „*în sunetul trâmbiței*” și El va reveni cu același strigăt de biruință, cu sunetul trâmbiței. Aleluia! Lăudat și slăvit să fie Domnul și Numele Lui cel sfânt și scump. Aici este scris totul, dar trebuie să fie descoperit de Dumnezeu, prin harul Său.

Haideți s-o mai spunem o dată: când Domnul cheamă pe cineva și îi spune direct: „Eu te voi trimite din oraș în oraș ca să vestești Cuvântul Meu”, atunci noi suntem în aceeași situație în care a fost și Pavel în 1 Tes. 4.15. Și el a putut să spună: „*Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului...*”. Nu părerea lui, ci un Cuvânt al Domnului. Ceea ce a spus el trebuia să fi fost scris deja ca și Cuvânt al lui Dumnezeu și noi tocmai am citit-o. Noi vestim numai ceea ce a spus Dumnezeu deja în Cuvântul Său și spunem că toate răstălmăcirile sunt minciuni care duc în eroare, sunt înșelătorii. Haideți s-o spunem foarte clar: toate răstălmăcirile Scripturilor și toate răstălmăcirile expresiilor fratelui Branham sunt făcute pentru a oferi păreri proprii. Toți acei oameni care fac lucrul acesta nu vor avea parte de vestirea adevărată a Cuvântului pe care Dumnezeu ni l-a dat. Numai cine este născut din nou din sămânța Cuvântului la o nădejde vie, numai acela va primi acces la Dumnezeu. Și aceasta este descoperirea pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o prin harul Său. Domnul nostru, El, Biruitorul de pe Golgota, va reveni cu un strigăt de biruință, cu un strigăt de veselie. Golgota s-a meritat. 1 Cor. 15.55: „*Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?*” Mulțumiri lui Dumnezeu care ne-a dăruit biruința prin Isus Hristos, Domnul nostru. Aceasta este o Evanghelie deplină. Aleluia!

În Isaia 44.3, Dumnezeu a dat făgăduința că va turna Duhul Lui. Citim Isaia 44.3: „*Căci („La fel cum” – lb. germ.) voi turna ape peste pământul*

însetat și râuri pe pământul uscat; („la fel” – lb. germ.) voi turna Duhul Meu peste sămânța ta și binecuvântarea Mea, peste odraslele tale”.

Noi suntem sămânța lui Dumnezeu, de aceea noi și credem făgăduințele lui Dumnezeu și avem un drept nemijlocit ca Duhul lui Dumnezeu să vină și peste noi ca apele peste un pământ însetat. Și va veni și peste noi pentru că aceasta este făgăduința.

Am fost întrebat: „Oare se va auzi atunci un sunet ca vâjâitul unui vânt, așa cum a avut loc în ziua Cincizecimii?” Eu nu știu cum se va întâmpla. Eu doar știu că se va întâmpla fiindcă Dumnezeu a spus-o. Lăsați-o în seama lui Dumnezeu. Dacă ar trebui s-o facem noi, atunci am putea să ne gândim cum s-o facem, dar dacă Dumnezeu o face, noi lăsăm totul în seama Lui. Important este ca noi să fim înfomețați și însetați, să avem o dorință profundă în inimile noastre și să strigăm din adâncul inimilor noastre: „Doamne, eu nu Te las până nu mă binecuvântezi!” Căci puterea Duhului Sfânt trebuie să fie în noi. Fiindcă numai așa trupul muritor poate să fie transformat într-un trup nemuritor. De aceea avem nevoie de puterea lui Dumnezeu.

În Ioel cap. 2.28, avem Cuvântul cunoscut: „*După aceea voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa visuri (primi descoperiri în vise), și tinerii voștri vor avea vedenii*”.

Eu nu vreau să aud de niciun vis care trebuie să fie tălmăcit. În Noul Testament, de fiecare dată, printr-un vis a fost arătat și a fost spus ce se va întâmpla concret. De exemplu, ce i-a fost spus lui Iosif? El nu a avut doar un vis, ci în vis i-a fost spus deja foarte clar ce are de făcut: „*Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui, fugi în Egipt*”. Trebuie să fie o îndrumare [clară]. Fiindcă prin răstălmăcirile unui vis, dușmanul a adus cele mai mari neazuri în mijlocul credincioșilor, chiar până în zilele noastre. Nici visele și nici Cuvântul nu trebuie să fie răstălmăcite, ci trebuie să ne fie dată descoperire, prin har.

Citim apoi cuvântul minunat din Zah. 10.1: „*Cereți de la Domnul ploaie, ploaie de primăvară („ploaie timpurie și târzie” – lb. germ.)! Domnul scoate fulgerele și vă trimite o ploaie îmbelșugată pentru toată verdeața de pe câmp*”.

Nu doar o ploaie, ci o ploaie puternică. Noi Îi mulțumim lui Dumnezeu că acestea sunt niște făgăduințe minunate. Noi credem făgăduințele lui Dumnezeu și Domnul însuși veghează asupra Cuvântului Său ca să-l împlinească.

În Matei 3.11, Ioan a predicat foarte clar: „*Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*”.

Noi avem nevoie de ambele: avem nevoie de botezul cu apă și de botezul cu Duhul Sfânt. Ambele sunt botezuri. Și așa cum la botezul în apă suntem scufundați în apă, la fel să fim botezați în plinătatea Duhului, botezați în Duhul, ca să nu se mai vadă nimic din noi, ci doar ceea ce face Duhul lui Dumnezeu în noi și prin noi, prin harul Său. Și atunci se încheie viața proprie și viața lui Isus Hristos se manifestă prin noi și în noi, prin harul Său.

Întreb: Credem noi Biblia? Așteptăm noi împlinirile ultimelor făgăduințe în timpul nostru? Atunci spuneți „Amin”!

Toată lumea să o asculte: copiii făgăduinței cred fiecare cuvânt al făgăduinței. Noi am auzit despre chemarea afară, despre pregătire, despre despărțire. Și aseară am și subliniat faptul că toate jertfele care nu sunt aduse în locul pe care l-a hotărât Dumnezeu și în modul rânduit de El și anume, la intrarea ușii Cortului, toate jertfele care nu sunt aduse acolo constituie închinare la idoli, indiferent ce jertfe ar fi – sunt aduse demonilor și nu lui Dumnezeu. Dumnezeu are un plan de mântuire. Dumnezeu a avut un plan cu Israelul și a dat niște legi și îndrumări precise. La fel este situația și cu Biserica nou testamentară. Totul trebuie să se facă la locul potrivit și să fie hotărât de Dumnezeu.

Noi am auzit despre chemarea afară: „Voi, poporul Meu, ieșiți afară!” Nu toți, ci doar „Voi, poporul Meu!” Ce i-a spus Dumnezeu lui Moise? „Vorbește: *«Lasă pe poporul Meu să plece»*”. Toți ceilalți puteau să rămână acolo unde au fost și mai înainte. Dar poporul Lui din acel timp a auzit atunci chemarea: „Voi, poporul Meu, ieșiți afară, despărțiți-vă de ei și nu vă atingeți de nimic necurat. Atunci Eu vă voi primi!” Niciun fel de amestec, niciun fel de compromis, ci vestirea clară și adevărată a Cuvântului lui Dumnezeu, a întregului Său plan, așa cum ni l-a lăsat Dumnezeul credincios. De ce a putut Pavel să spună, în Fapte 20.27: „*Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu*”? Citiți scrisorile lui Pavel! El a scris despre toate temele, despre roade, despre daruri, despre slujbe, despre bătrâni, despre diaconi, etc. Fiecare temă a fost tratată. Și noi avem același Cuvânt. Pavel ar predica astăzi același Cuvânt și ar scrie din nou același Cuvânt – ceea ce a scris și a predicat el în trecut.

Același lucru se potrivește și pentru fratele Branham. Acest bărbat al lui Dumnezeu a avut slujba cea mai minunată – niciun proroc și niciun

apostol nu a avut o astfel de slujbă așa cum i-a fost dată fratelui Branham – dar el a fost doar un vas. A avut un tată pământesc și o mamă. El a vorbit deseori despre cum a fost tatăl său în viața lui pământească. Fratelui Branham nu i-a fost rușine să vorbească și despre viața firească a tatălui său. Dar mai există și niște oameni care spun că „fratele Branham a fost Dumnezeu descoperit în trup” și ei vor să facă din el „Isus Hristos”. Dumnezeu este Dumnezeu și Isus Hristos este singura descoperire vizibilă a lui Dumnezeu aici pe pământ. Numai El a putut spune: „Cine Mă vede pe Mine, Îl vede pe Tatăl”. Dar fratelui Branham i-a fost spus pe 7 mai 1946: „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne, la fel și ție îți vor fi date două semne”. Moise a primit două semne pentru a câștiga încrederea poporului Israel. Și Domnul Dumnezeu a zis: „Dacă ei nu vor crede primul semn, vor trebui să-l creadă pe al doilea”.

Permiteți-mi să v-o spun foarte clar: Dumnezeu poate să trimită pe cel mai mare proroc, dar dacă poporul nu-l crede, atunci mesajul va trece pe lângă ei. Și acesta este harul care ne-a fost dăruit, ca noi să nu slăvim un mesager. Ci noi am auzit mesajul lui Dumnezeu și am ieșit afară, am fost despărțiți și-I mulțumim Domnului fiindcă putem să avem parte de ceea ce face Dumnezeu chiar acum.

În Fapte cap. 1, v. 5, Domnul nostru iubit a repetat ceea ce a spus Ioan mai înainte; Fapte 1.5: „*Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt*”. Făgăduința a fost repetată, așa cum a fost vestită prin Ioan Botezătorul, sub inspirația Duhului Sfânt. „...*eu vă botez cu apă, spre pocăință, dar Cel ce vine după mine,... El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*”.

Noi avem nevoie de ambele: avem nevoie de botezul cu foc ca să fim curățați și avem nevoie botezul cu Duhul Sfânt ca să fim îmbrăcați cu puterea de sus. Fără botezul cu Duhul Sfânt nu pot fi manifestate nici darurile și nici roadele Duhului. Căci Domnul nostru spune în Ioan 15.5: „*Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele*”. Viața care este în viță se descoperă în mlădițe. Și așa este și Biserica: Biserica este Trupul Domnului și este constituită din multe mădulare. Dar toate aceste mădulare formează un singur Trup și, împreună, noi avem răspunderea înaintea lui Dumnezeu.

Acum o întrebare: frați și surori, sunteți voi de părerea că Dumnezeu face totul prin fratele Frank sau prin frații din alte locuri care slujesc cu Cuvântul? Sau aveți și voi, personal, o răspundere înaintea lui Dumnezeu, ca Trup al Domnului, ca Biserică a celor întâi născuți? Noi nu suntem singurii purtători ai făgăduințelor. Noi toți suntem purtătorii făgăduințelor lui

Dumnezeu. Și toți vrem ca făgăduințele lui Dumnezeu nu doar să rămână [neschimbate], ci să fie și împlinite.

Numai în acel moment când se va întâmpla cu noi ceea ce s-a întâmplat în Odaia de Sus... Ucenicii au fost împreună cu Domnul nostru patruzeci de zile. El i-a învățat despre Împărăția lui Dumnezeu, le-a spus totul. Și după aceea El le-a poruncit să vestească tuturor popoarelor ceea ce le-a încredințat El, Evanghelia Împărăției. Și tot ceea ce Domnul le-a spus ucenicilor, le-a poruncit să împlinească: „tot ce Eu v-am poruncit”. Să facă „tot ce v-am poruncit Eu” – Matei 28, Marcu 16, Luca 24, Ioan 20. Când Domnul nostru a vorbit cu ucenicii Săi le-a descoperit și Numele Lui.

Frați și surori, ce trăim noi acum? Așa cum au trăit-o atunci ucenicii și după aceea cei 120, tot ceea ce s-a întâmplat și trebuia să se întâmple au și trăit-o, la fel o trăim și noi astăzi: învățătura, introducerea în toate tainele lui Dumnezeu.

Frați și surori, eu consider că voi din Republica Cehă, Polonia, România, Slovacia, din Ungaria, voi nu veniți aici ca să ascultați doar un om, ci voi toți veniți și noi suntem adunați aici ca să ascultăm cuvintele lui Dumnezeu, să primim învățătura care vine de la Dumnezeu. Căci așa este scris: „*Căci din Sion va ieși Legea și din Ierusalim Cuvântul Domnului*”. Și noi ne-am întors la Muntele Sion, la Cuvântul lui Dumnezeu care a ieșit din Ierusalim: „un Domn, o credință, un botez și un singur botez cu Duhul Sfânt și cu foc” – o împlinire a lucrurilor pe care noi le-am citit deja.

Domnul a trimis ploaia timpurie și va trimite și ploaia târzie. Ploaia timpurie vine în timpul semănatului. Aceasta o știe fiecare agricultor: dacă nu cade ploaie pe pământul uscat, atunci nu poate să aibă loc semănatul. N-are rost ca să semeni, fiindcă sămânța se va usca și se va strica. Trebuie să se semene când vine ploaia timpurie și după aceea, înaintea secerișului [cade ploaia târzie]. Și acesta este lucrul ciudat: tunetul nu se aude în timpul ploii timpurii, ci în timpul ploii târzii.

Frați și surori, Dumnezeu este ocupat... Noi am ajuns aproape la sfârșitul întregii învățături pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o în acest timp – noi am ajuns aproape la sfârșit. Spuneți-mi despre ce subiect nu s-a vorbit încă? Oare ce n-am învățat, ce n-am tratat? Spuneți-mi voi, ce a uitat Dumnezeu? Totul, de la căderea în păcat, de la ceea ce s-a întâmplat în Grădina Eden, tot planul de mântuire al Dumnezeului nostru nu a fost doar descoperit, ci a fost lămurit. Niciodată mai înainte nu a existat o astfel de vestire deplină a Evangheliei depline, prin descoperirea Duhului, așa cum este situația în timpul nostru. Eu sunt mulțumitor pentru aceasta, pentru că

Domnul nu ne-a lăsat în Curtea de afară, nu a permis ca noi să intrăm doar în Locul sfânt unde este masa cu pâinile punerii înaintea, unde era și sfeșnicul de aur. Totul este frumos, da, frumos. Noi am trăit multe lucruri, prin har. Noi am vorbit aici despre aceste teme.

Ce s-a întâmplat când a primit Moise porunca să se facă sfeșnicul de aur? Bărbatul care a fost hotărât de Dumnezeu să-l facă, a luat o bucată de aur și a început s-o prelucreze și întregul sfeșnic s-a făcut dintr-o bucată. Nici măcar o singură dată n-a mers ceva greșit. Toate cele șapte brațe, totul a fost făcut dintr-o singură bucată de aur. Deja în Vechiul Testament Biserica este prezentată ca un sfeșnic de aur. În Zaharia cap. 4, unde bărbatul lui Dumnezeu a văzut sfeșnicul de aur cu șapte țevi, pentru ca untdelemnul să fie direcționat în lampă. Totul ne-a fost arătat. Așa cum spun americanii, noi nu suntem un „patchwork” (o cârpăceală, o peticire) sau ceva aruncat împreună, ci suntem Trupul Domnului, suntem Biserica Dumnezeului celui viu, cei chemați afară, născuți din Dumnezeu, ca oameni care vor fi la Domnul pentru totdeauna.

Așa cum am auzit în cuvântul de introducere, Domnul S-a dus să ne pregătească un loc. Oare va lua El acolo biserica metodistă, biserica baptistă, sau niște pentecostali, sau va lua una dintre acele sute de biserici, îi va lua pe ei Acasă? Nu! El Își va lua Acasă Biserica Lui, Mireasa Lui pe care El a eliberat-o pe crucea de pe Golgota pentru care El a plătit prețul și despre care El vorbește în Matei 16.18: „*Eu voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor birui*”.

Frați și surori, noi nu ne lăudăm, nu avem niște închipuiri când spunem [aceasta], ci am primit har de la Dumnezeu și recunoaștem cum este scris: „*Cine are urechi să asculte ceea ce zice Bisericilor Duhul*”. Toți ceilalți trec pe lângă aceasta, ei nu sunt interesați de ceea ce spune Bisericii Duhul. Ce știu ei despre făgăduințe? Ce importanță are pentru ei Cuvântul descoperit? Absolut nimic. Ei își au slujbele lor și își aduc jertfele lor acolo unde vor ei, au propriile lor servicii [„divine”].

Cum am citit din Lev. 14, Lev. 17, că toate jertfele sunt, de fapt, o idolatrie dacă nu sunt aduse conform Cuvântului lui Dumnezeu. Ce se întâmplă cu toate botezurile [făcute după bunul plac]? Noi am trăit-o din nou în Israel. Acolo erau niște oameni care au intrat în Iordan care s-au scufundat pe ei înșiși, care au îngenuncheat [în apă] și tot ei s-au ridicat, și-au făcut o cruce și după aceea au mers mai departe pe căile lor. Dar ei susțin: „eu sunt botezat în râul Iordan”. Nu! A intrat un păcătos uscat și a ieșit un păcătos ud.

Botezul biblic ne este descris în Fapte 8.38: „...s-au coborât amândoi în apă”. Filip și famenul, amândoi au intrat în apă și după aceea Filip l-a botezat pe famen. Ioan, de asemenea, a stat în râul Iordan și l-a botezat pe Domnul nostru.

Și apoi toate celelalte botezuri făcute în formula trinitată... toți se bazează pe faptul: „Da, noi suntem botezați în Marea Galileei sau în râul Iordan”. Nu este altceva decât o înșelăciune religioasă în toate religiile.

Numai cine este născut din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu și primește învățătura dumnezeiască. Cercetați Sfânta Scriptură, cum este scris în cartea Faptelor despre frații și surorile noastre din Bereea care cercetau zilnic Scripturile ca să vadă dacă lucrurile auzite sunt așa; deci o cercetare zilnică. Vă rog frumos, după fiecare vestire să vă deschideți Biblia și să vedeți dacă totul este corect. Nu doar să repetați niște versete biblice, ci mergeți de la un verset biblic la altul, la un al treilea și al patrulea verset, să vedeți cum a fost împlinită această mare trimitere. Dumnezeu ne-a dăruit harul Său ca să primim învățătura.

Astăzi aș dori să știu câți vor să pună capăt neascultării și să spună „nu” neclarității și câți doresc să fie botezați în Numele Domnului Isus Hristos? Doar spuneți „Amin”. Amin. Și toți aceia care încă nu sunt botezați biblic, dar totuși au devenit credincioși au acum posibilitatea să fie botezați biblic. Încă mai suntem în timpul harului. Domnul încă mai cheamă. Dacă este în mijlocul nostru cineva care dorește să fie botezat, atunci botezul poate să aibă loc astăzi. Dar la fel poate avea loc și în următorul sfârșit de săptămână sau mai târziu. Important este să nu botezăm doar niște oameni, ci să fie botezați niște credincioși, conform Cuvântului: „*Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit*”. Apoi, de aceasta aparține Efeseni 4: „*să vă dezbrăcați de omul cel vechi*” (vers. 22), și „*să vă îmbrăcați în omul cel nou*” (vers. 24) făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.

Aici, în acest loc, noi am putut trăi multe lucruri, prin harul Său. În această cameră pentru rugăciune, au venit niște frați cu părul lung – care au devenit credincioși și au fost botezați – și în această cameră părul lor a fost tăiat. Da, nu vă faceți griji, aici avem mașini de tuns electrice și se rezolvă. În acest loc noi nu vom boteza pe niciun hippy. Nu! În acest loc trebuie să fie teama de Dumnezeu. Aici este necesar să fie pus în practică modelul biblic. Și eu sper că acest frate iubit nu va fi supărat pe mine. Dar, de asemenea, dacă cineva vine cu niște verigi în nas sau în urechi, toate acestea și tot ceea ce face parte din lume trebuie să înceteze. Chiar și aceia care nu pot sta fără internet, aceia care pur și simplu trebuie să stea în fața monitorului, sunt robi.

Oricine este robit sau legat în vreun fel, să vină pentru rugăciune, pentru ca noi să ne rugăm împreună, conform Cuvântului din Scriptură: „*dacă Fiul vă eliberează, veți fi cu adevărat liberi*” – liberi de toate legăturile pământești. Și vă spun și de ce: fiindcă în Romani 6 este scris că noi am fost răstigniți împreună cu Hristos, am murit cu El și, prin botez, am fost înmormântați împreună cu El. Numai cine a murit împreună cu Hristos față de sine și față de lumea aceasta, poate să și fie înmormântat cu Hristos. Și numai cine a murit împreună cu Hristos față de sine și față de lumea aceasta, poate să și învie la o viață nouă. Viața veche și viața nouă nu pot conviețui în același timp. Noi putem îmbrăca omul vechi, dar el rămâne același om vechi. Dar în Efes. 4 este scris: „*să vă dezbrăcați de omul cel vechi*” (vers. 22), și „*să vă îmbrăcați în omul cel nou*” (vers. 24). Nașterea din nou nu este o îmbunătățire a omului vechi. Nu! Ci este o naștere din Cuvântul și din Duhul lui Dumnezeu. Noi o dorim tuturor aceluia care sunt noi în mijlocul nostru.

Domnul nu izgonește pe nimeni, ci El cheamă și astăzi: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă*” sufletelor voastre. Domnul cheamă și astăzi, spunând ceea ce este scris în Ioan 3.3 și Domnul însuși a spus-o: „*...dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu*”.

Vom cânta cântarea „Totul nou, totul nou”. Atunci haideți să ne încredem în Dumnezeu din toate inimile noastre că prin sângele Lui, prin Cuvântul și Duhul Lui, El a făcut toate lucrurile noi, în noi. Noi să ne dezbrăcăm complet de omul vechi și în adâncul inimii și sufletului nostru să fim înnoiți și prin har, să fim născuți din nou.

În mod deosebit, ieri și astăzi, am vorbit despre aceste teme care sunt în legătură cu Betleem, cu Ghetsimani, cu Golgota, cu învierea, cu înălțarea în cer și cu turnarea Duhului Sfânt. Acum în încheiere, permiteți-mi să mai citesc din Iacov 5.7: „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la revenirea Domnului...*”. Vă rog frumos să fiți liniștiți un moment și să fiți mulțumitori. Acum 2.000 de ani, Dumnezeu i-a inspirat pe apostoli să scrie aceste cuvinte minunate pe care care noi trebuie să le vestim astăzi și care ne sunt adresate.

Haideți să recitim: „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la revenirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă rodul scump al pământului și îl așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie*”.

Fratele nostru Florin a citit cuvântul din Evrei. Fratele nostru Borg a citit Cuvântul din Ioan 14 și noi am citit toate celelalte versete biblice. Frați și surori, o asemenea bogăție în vestirea Cuvântului, în învățătura biblică, nu

a mai existat vreodată pe acest pământ. Acesta este timpul lui Dumnezeu, ultima chemare, pregătirea Bisericii. Și noi avem făgăduința să rămânem răbdători până când va veni ploaia timpurie și cea târzie și Domnul își va strânge întreaga recoltă. „Ei vin din est și din vest, ei vin din sud și din nord”.

Și de asemenea, astăzi îi salutăm pe toți, de pe continentul African, de la o margine la alta, îi salutăm pe toți din Noua Zeelandă, din Australia, China, India, Pakistan, de pretutindeni. Dumnezeu a deschis o ușă și în Mongolia. Aceasta a fost o dorință puternică a inimii mele, ca noi să avem intrare și acolo. Fratele nostru Luckram pregătește vizita, el este acolo ca să încheie contactele necesare și să aranjeze întâlnirile. Dumnezeu are grijă să se împlinească ceea ce a spus Domnul nostru însuși: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. După aceea va veni sfârșitul*” (Matei 24.14).

Pe aceia pe care nu-i putem ajunge mergând pe jos, i-am vizitat cu mașina; m-am dus cu mașina mea personală până în Varșovia și în Roma. Și la cei pe care nu i-am ajuns în felul acesta, am zburat cu avionul până la ei, iar la alții ajungem acum prin transmisia în direct prin internet. Și pe acela care încă nu are o conexiune, îl ajutăm material, indiferent din ce țară este acel frate. Noi cumpărăm cele necesare, noi plătim pentru aceasta, astfel încât toți frații și toate surorile, în toate țările, să aibă posibilitatea să ni se alătore online și să poată fi uniți cu noi și cu Domnul. Dumnezeu ne-a dăruit mult har. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o. Haideți să fim bucuroși și mulțumitori și să-I dăm Lui cinstea. El care a început lucrarea Lui, El o va și duce la bun sfârșit în ziua glorioasă a revenirii Sale minunate.

Haideți s-o mai spunem o dată: la revenirea Lui, El nu va veni cu o față tristă, ci va veni cu un strigăt de biruință și noi o vom vedea. Maranata! – Domnul nostru vine! El vine în curând! Lăudat să fie Numele lui cel sfânt! Amin!

Haideți să ne ridicăm și să cântăm împreună refrenul „Totul nou, totul nou”. Și după aceea vreau să întreb dacă sunt tineri în mijlocul nostru care doresc să vină în față ca să-și predea viața lor Domnului. Nu trebuie neapărat să veniți, dar nașterea din nou este un **TREBUIE**. A veni în față, este propria voastră decizie. Voi puteți crede acolo unde sunteți, dar dacă aveți pe inimă să veniți în față, atunci noi suntem gata să ne rugăm împreună cu voi. Haideți să cântăm cântarea. [Se cântă cântarea „Totul nou, totul nou” (...)]. Dacă voi credeți cu toții, din toată inima voastră, atunci spuneți „Amin”.

Dacă sunt unii care doresc să fie botezați, atunci eu aș dori să văd mâinile voastre. Unu, doi, trei, patru, cinci, șase. Vă rog veniți în față, vă rog veniți în față! Cine are nevoie de un „serviciu extra”, aici este o cameră de rugăciune; aici sunt frații slujitori. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Vorbiți cu toții limba germană? Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Să te ajute un frate? Le poți lua de pe tine? Ai nevoie de niște instrumente? Promiți că o vei face? Amin. Noi ne aflăm în prezența Domnului. Botezul este o poruncă a Domnului, ca să mergem în toată lumea, să vestim Evanghelia și toți aceia care devin credincioși și sunt botezați, pentru aceia este valabilă făgăduința ca să primească Duhul Sfânt. În mod deosebit vouă tuturor vă spunem un bun venit! Voi precis sunteți o pereche din România. Dumnezeu să vă binecuvânteze! România a fost binecuvântată de Dumnezeu într-un mod deosebit. Noi vedem că sora noastră este îmbrăcată așa cum a venit, dar ea nu va pleca în felul acesta. Aici noi avem fuste suficiente și-ți putem oferi două, pe loc.

În acest loc, noi vrem să spunem adevărul. Și fratele Branham a subliniat într-un mod deosebit aceasta: ca bărbații să nu poarte îmbrăcăminte femeiască, așa cum a poruncit-o Dumnezeu lui Moise [Deut. 22.5]: „*Femeia să nu poarte îmbrăcăminte bărbătească și bărbatul să nu se îmbrace cu haine femeiești*”. De exemplu, Domnul Dumnezeu a spus prin Pavel în 1 Cor. 11 că pentru un bărbat este o rușine să poarte părul lung, dar dacă o femeie are părul lung, atunci este o cinste pentru ea, căci părul lung i-a fost dat ca învelitoare.

Scumpă soră, lasă-ți părul să crească. Domnul te va ajuta și îți va dăruia mult har. Este frumos că noi putem veni la Domnul așa cum suntem. Până astăzi, Domnul nu a izgonit pe nimeni și nici în viitor nu o va face.

Acum îl rugăm pe fratele Schmidt să vină să se roage împreună cu voi. Unde este fratele Schmidt? Nu este nimeni la pian? Cine dorește să se roage împreună cu noi? Unde este fratele Alfred Borg? Atunci haideți să ne rugăm împreună!

Iubite Domn, noi Ți-i aducem pe toți acești nou veniți, frații și surorile noastre, Ți-i dedicăm Ție. Primește-i pe toți o, Doamne! Căci așa este scris, Tu ai spus-o: „*pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară*” (Ioan 6.37). Tu îi primești pe toți, Tu îi primești așa cum au venit la Tine și dăruiești o transformare interioară și transformarea exteriorului. Tu faci totul nou, Tu dăruiești har. Noi Ți-i dedicăm pentru timp și pentru veșnicie pe toți aceștia care au venit în față și doresc să fie botezați. Binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic să fie peste voi în Numele sfânt al lui Isus! Aleluia! Amin.

Amin. Haideți să cântăm încă o dată cântarea „Totul nou, totul nou”. [Se cântă cântarea (...)] Cântăm și cântarea „Aceasta este ziua” [Se cântă cântarea (...)]. Și tot poporul să spună „Aleluia!” Cinste lui Dumnezeu! Cinste lui Dumnezeu! Aleluia!

Sunteți bucuroși că ați putut veni? Frate și sora Trabani, Dumnezeu să vă binecuvânteze! Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți, în toate popoarele, limbile și în toate națiunile! Dumnezeu să binecuvânteze în mod deosebit pe fratele și sora noastră Kupfer! Dumnezeu să vă binecuvânteze din bogăția harului Său! Domnul să-Și ridice Fața Lui peste noi toți și să ne dăruiască pacea și binecuvântarea Lui!

Dacă va vrea Dumnezeu, duminica viitoare, în iunie voi fi în Paris și după aceea, dacă va vrea Dumnezeu, în Cuba. Acolo Dumnezeu a deschis niște uși în cadrul mesajului. Și de asemenea, președintele bapțiștilor m-a invitat să vorbesc acolo. Domnul Dumnezeu să cheme afară, să dăruiască descoperire prin harul Său și El să-i conducă pe toți la ușa Cortului descoperirii – descoperirea lui Isus Hristos pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o, prin harul Său. Apoi voi merge în Lima, Peru și Sao Paolo, Brazilia. Rugați-vă pentru mine în rugăciunile voastre! După aceea, vocea mea va fi bună. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Dacă voi ați ști cât de mulțumitor sunt eu! Sunt mulțumitor pentru că Dumnezeu a trimis mesajul acesta minunat și că există niște oameni care au auzit ultima chemare, au crezut, au ieșit afară și se lasă pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

[Se roagă fratele Schmidt] Cântăm și cântarea „Mai aproape acasă” [(...)] Amin.

Sumar video iunie 2012

Ewald Frank

Iubiți frați și surori în Hristos, vă vorbesc din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Îi aducem laudă lui Dumnezeu pentru adunările deosebite pe care le-am avut și o spunem spre slava lui Dumnezeu: au fost prezenți oameni de pretutindeni din Europa și din diferite țări din afara acestui continent. Oamenii vin cu mașina 1650 km ca să fie cu noi în aceste adunări. Și trebuie s-o spunem, tot spre slava lui Dumnezeu: Cuvântul

[ne] devine din ce în ce mai prețios și la fel și descoperirea pe care ne-a dat-o Domnul Dumnezeu prin deschiderea celor șapte pecetei.

Noi suntem familiarizați cu slujba fratelui Branham, cu Cuvântul lui Dumnezeu promis pentru ziua aceasta, dar acum avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Și cei ce cunosc însărcinarea fratelui Branham, vor înțelege pe deplin. Lui i-a fost spus pe 7 mai 1946 că va primi un dar de vindecare divină, pe care să-l ducă națiunilor pământului. Cu acest dar deosebit de vindecare, el a atras atenția la Cuvântul lui Dumnezeu descoperit lui. Dar deja în 1933, fratelui Branham i s-a spus: „Mesajul dat ție va premerge a doua venire a lui Hristos”. Mai întâi a fost o însărcinare divină confirmată de Dumnezeu în diferite națiuni, oriunde a predicat fratele Branham, apoi a avut loc deschiderea celor șapte pecetei, care ne-a condus chiar în „Locul Preasfânt”, unde Dumnezeu Și-a descoperit Cuvântul Său. Și noi putem spune că, într-adevăr, chivotul legământului a fost deschis.

În timpul adunărilor noastre, am împărtășit în mod deosebit Levitic 14 și 17, arătând că totul trebuia să fie sub sânge și, de asemenea, uns cu untdelemn. Frați și surori, fratele Branham a vorbit despre SEMN. Există două predici deosebite pe care le-a predicat el despre acel subiect – SEMNUL. În zilele lui Moise, sângele era semnul. Și înainte ca sângele să poată fi pus pe uși, trebuia să fie înjunghiat mielul, trebuia să fie adusă jertfa pentru a obține sângele care urma să fie pus la stânga, la dreapta și deasupra intrării în casă. Și Domnul a spus: „când voi vedea semnul vă voi cruța, nu vi se va întâmpla nimic”. Cei întâi născuți au fost cruțați.

Iubiți frați și surori, dacă citim în Lev. 14, acolo există ceva foarte deosebit: jertfa trebuia adusă în locul rânduit de Dumnezeu. Nimeni nu putea să jertfească oriunde ar fi dorit. Dumnezeu avea o rânduială divină: ce anume, unde anume și când anume să fie făcut. Apoi, după ce era adusă această jertfă, puteți citi în Lev. 14, în mod deosebit în v. 14 [*„Preotul să ia din sângele jertfei de ispășire; să pună pe marginea urechii drepte a celui ce se curăță, pe degetul cel mare de la mâna dreaptă a lui și pe degetul cel mare de la piciorul drept”*]., preotul trebuia să ia sângele și să-l pună pe urechea dreaptă, pe degetul mare al mâinii drepte și pe degetul mare al piciorului drept, astfel încât trupul în întregime a lui să fie adus sub sângele vărsat, sub jertfă, apoi din cap până în picioare trupul întreg devenea o jertfă pentru Domnul. **Voi nu vă mai aparțineți vouă înșivă! Domnul v-a răscumpărat! Voi Îi aparțineți Lui!** Dacă suntem sub Sânge, noi nu ne mai aparținem nouă, în Duhul, ci urechea noastră, mâna noastră, piciorul nostru – tot ceea ce suntem noi aparține Domnului. Noi auzim ce are de spus

bisericilor Duhul, facem ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu, umblăm pe căile Cuvântului lui Dumnezeu.

Apoi dacă citiți în continuare în același capitol, în v. 28, aceeași ureche, același deget mare al mâinii drepte, același deget mare al piciorului drept, trebuiau unse [„*Iar din untdelemnul din mâna lui, preotul să pună pe marginea urechii drepte a celui ce se curăță, pe degetul cel mare al mâinii drepte și pe degetul cel mare al piciorului drept, în locul unde a pus din sângele jertfei pentru vină*”]. Și acela era semnul că persoana respectivă era răscumpărată și dedicată Dumnezeului Atotputernic. Același trup care fusese răscumpărat era așezat acum sub conducerea Duhului Sfânt.

Frați și surori, facem bine dacă luăm seama la ceea ce are să ne spună nouă Duhul. Nu doar o mărturie formală, din gură: „Eu am semnul, eu cred Cuvântul, eu am ungera”. Vă rog, vă rog, mai ușor... Întoarceți-vă la Cuvântul lui Dumnezeu, cercetați-vă să vedeți dacă nu cumva aveți doar o mărturie formală, sau este într-adevăr o realitate. Ești tu un copil autentic al lui Dumnezeu? Viața ta este sub Sânge? Ai primit tu ungera Duhului Sfânt? Ești tu botezat cu Duhul Sfânt așa cum au fost ei în ziua Cincizecimii?

Apoi, preaiubiților, în Lev. 17 citim cum Domnul a poruncit ca nimeni să nu aducă vreo jertfă unde dorea, ci să vină la locul rânduit de Dumnezeu. Apoi, aceia care nu veneau la intrarea în Locul Preasfânt, rămâneau sub un blestem chiar și atunci când aduceau o jertfă. Acesta este un lucru foarte important! Toate lucrurile trebuie făcute conform Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă nu sunt făcute conform voii lui Dumnezeu, nu sunt în voia lui Dumnezeu. Vă rog citiți Lev. 17 în rugăciune și cereți-I Domnului să vă vorbească, să vă arate ce găsim în Evrei 13, unde omul lui Dumnezeu a arătat din Vechiul Testament cum Hristos a fost UNSUL, cum a intrat El în Locul Preasfânt ca Mare Preot și cum a dat El promisiunea și a repetat-o: „*Ioan a botezat cu apă, dar voi... veți fi botezați cu Duhul Sfânt*”. **Vă rog înțelegeți: cei ce se află sub Sânge trebuie să fie unși, trebuie să fie dedicați Dumnezeului Atotputernic!** Numai atunci devenim un templu al Dumnezeului Celui Viu și numai atunci se poate manifesta puterea lui Dumnezeu!

Iubiți frați și surori, eu sunt cel mai recunoscător pentru ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Cum știți, eu l-am cunoscut pe fratele Branham vreme de zece ani, sunt un martor ocular al slujbei sale și sunt recunoscător Dumnezeului Atotputernic că nu am înțeles nimic greșit din Mesajul acestui ceas și din ceea ce spune Scriptura. Prin harul lui Dumnezeu este o armonie deplină între Scriptură, Mesajul ceasului și slujba pe care mi-a dat-o

Dumnezeu. Conform însărcinării Domnului, am dus Cuvântul în toate națiunile pământului.

Am avut un sfârșit de săptămână minunat, s-au adunat circa o mie de persoane, mulți au fost botezați și s-a făcut voia Domnului. Dumnezeu să vă binecuvânteze, indiferent unde v-ați afla și să fie cu voi! Venirea Domnului este aproape. Maranata – Domnul vine! Dumnezeu să vă binecuvânteze, în Numele Sfânt al lui Isus! Amin.